



OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Číslo: Pv 105/19/3304-6
EEČ: 2-24-23-2019

Nové Mesto nad Váhom 28.05.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1. približne o 4.00 hod. v presne nezistený deň začiatkom mesiaca január 2019 v ubytovni na XXXXX vyrazil vchodové dvere izby číslo 32, v ktorej sa v tom čase nachádzala XXXXX s XXXXX XXXXX, vošiel do izby a pohádal sa s XXXXX XXXXX
2. v presne nezistenom čase od 20.15 hod. dňa 02.02.2019 do 02.15 hod. dňa 03.02.2019 v ubytovni na XXXXX

vytláčil na ventilačku pootvorené okenné krídlo izby číslo 32 obývanej XXXXX, pričom poškodil uzatvárací mechanizmus okna, následne vošiel do

izby a použil tablet XXXXX,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Odboru kriminálnej polície XXXXX, uznesením sp. zn. ORP-45/VYS-NM-2019 zo dňa 03.02.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Odboru kriminálnej polície XXXXX, uznesením sp. zn. ORP-45/VYS-NM-2019 zo dňa 19.03.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenej dobe začiatkom mesiaca január 2019 v nočných hodinách v ubytovni na XXXXX vyrazil vchodové dvere ubytovacej izby číslo 32, v ktorej sa v tom čase nachádzala XXXXX a XXXXX XXXXX, vošiel do izby a nič neodcudzil, pričom sa len pohádal s XXXXX XXXXX
2. v presne nezistenej dobe do 20:15 hodiny dňa 2. 2. 2019 do 02:15 hodiny dňa 3. 2. 2019 v ubytovni na XXXXX, vytlačil na ventilačku pootvorené okenné krídlo poškodil uzatvárací mechanizmus okna ubytovacej izby vošiel do izby číslo 32, v ktorej je ubytovaná XXXXX, zjedol koláč a používal tablet, pričom inú škodu nespôsobil.



Obvinený XXXXX sa k vzneseniu obvinenia pre vyššie uvedený prečin nechcel vôbec vyjadrovať.

Poškodená XXXXX počas výsluchu po vznesení obvinenia XXXXX uviedla, že v súčasnej dobe s obvineným znova žije a keďže by jeho ujmu pociťovala ako vlastnú, využíva svoje právo a nebude k veci ako svedok vypovedať. Z predchádzajúcich výpovedí XXXXX a poškodenej XXXXX v prípravnom konaní vyplynulo, že spolu už v minulosti žili asi dva roky na tej istej ubytovni, pričom v čase spáchania skutku boli rozídení asi jeden mesiac. Poškodenej obvinený nič neodcudzil.

Svedok XXXXX XXXXX uviedol, že začiatkom roka 2019 sa stretával s XXXXX. Presný dátum si už nespomína, bol u nej na návšteve v ubytovni v Novom Meste nad Váhom pri umyvárni XXXXX. Spal spolu s ňou v jej izbe na ubytovni. V noci okolo štvrtej hodiny rannej prišiel XXXXX k oknu po streche a kričal na nich. Potom prešiel k dverám izby, vyrazil dvere, vošiel do izby. XXXXX mu hovorila, aby vypadol, on jej nadával, tváril sa, že hľadá nejakú čipovú kartu. To bola iba zámienka, povedal mu, aby odtiaľ vypadol, tak svedok radšej z ubytovne odišiel. Potom z izby odišiel aj XXXXX. Potom neskôr cez víkend prišiel za XXXXX. Boli večer u nej, potom išli k jej dcére. Išli spolu na políciu, že dajú na neho oznámenie. Podľa policajtov to bolo slabé. Vrátili sa na ubytovňu a izba bola rozhádzaná, okno bolo otvorené. Tak to oznámili. Svedok tiež uviedol, že sa dozvedel, že poškodená s obvineným sú znova spolu.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že XXXXX je jej matka. Nespomína si presne, kedy to bolo, vie, že to bolo cez víkend. Spolu s mamou prišli k nej na ubytovňu nadránom. Spolu s XXXXX a jej priateľom XXXXX sa boli spolu zabávať. V izbe mala matka neporiadok, bolo otvorené okno. Hneď hovorila, že tam asi bol XXXXX. Išla k maminmu tabletu, na tablete bol otvorený účet XXXXX a boli tam fotky, na ktorých bol XXXXX a jej matka. Chvíľu sa s tabletom hrala, pravdepodobne otvorila účet svojho priateľa XXXXX. Neskôr prišli do izby jej matky aj XXXXX a XXXXX. Doplnila, že XXXXX znova býva s jej matkou.

Svedok XXXXX uviedol, že žije s XXXXX, dcérou XXXXX. Presný dátum nevie, bolo to cez víkend, večer. XXXXX a XXXXX priviezol pred ubytovňu, kde XXXXX býva. Odišiel na pumpu tankovať. Vrátil sa nazad a keď prišiel hore, tak mu XXXXX povedala, že jej mal do izby vojsť cez okno XXXXX. Vtedy tam už bol s nimi

aj XXXXX. Zostal tam až do príchodu policajtov. Celý čas do príchodu policajtov do izby nevošiel. Počas doby, čo tam bol, bola v izbe XXXXX.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistika, odvetvia daktyloskopia, vyplynulo, že stopa odobratá pri obhliadke miesta činu z vnútornej strany rámu poškodeného okenného krídla sa zhoduje s prstenníkom ľavej ruky obvineného XXXXX. V predmetnej trestnej veci bol vyhotovený i znalecký posudok z odboru elektrotechniky, nakoľko bola preskúmaná i ďalšia stopa-tablet, ktorý obvinený v izbe poškodenej použil.

Prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrvá.

Prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona sa dopustí ten, kto spácha uvedený čin závažnejším spôsobom konania – vlámaním.

Podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona je trestný čin spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Predmetné ustanovenie chráni nedotknuteľnosť obydlija a domovú slobodu. Do obydlija nie je možné vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Zákon chráni domovú slobodu tak vlastníka, ako aj užívateľa domu alebo bytu, a to proti komukoľvek, ale len pokiaľ ide o tie priestory, ktoré užívateľ používa na bývanie.

Vniknutím sa rozumie nežiadúce vojdienie do obydlija bez oprávnenia. Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, kedy sa páchatel' dostane do obydlija iného oprávnene, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu (§ 15 Trestného zákona). Trestnú

zodpovednosť teda možno vyvodiť voči páchatelovi aj v tom prípade, ak síce nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ale vedel, že svojím konaním také porušenie môže spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V zmysle judikatúry je dokazovanie taxatívne ustanovených okolností preukazujúcich mieru závažnosti prečinu v zmysle § 10 ods. 2 TZ (u mladistvých v zmysle § 95 ods. 2 TZ) ako špecifického materiálneho korektívu pri prečine taktiež obligatórne. (R 23/2008). Na zistenie skutočnej miery závažnosti činu páchatel'a je potrebné stanoviť individuálnu mieru závažnosti konkrétneho atribútu (každého osobitne) a následne celkovú závažnosť skutku – súčtom miery závažností všetkých atribútov. Závažnosť každého prečinu tvorí jeho materiálnu stránku, ktorá je obligatónnym znakom umožňujúcim vyvodiť záver, že určité protiprávne konanie je trestným činom. Bez existencie zákonom prezumovanej minimálnej miery závažnosti prečinu nemôže byť akékoľvek konanie, hoci formálne vykazujúce znaky konkrétneho prečinu, považované za trestný čin.

Z dôkazov zabezpečených pred vznesením obvinenia (okrem iného i výpovedí poškodenej a samotného XXXXX) vyplýval dostatočne odôvodnený záver, že XXXXX sa skutku, pre ktorý je trestne stíhaný, dopustil. Po vznesení obvinenia menovanému došlo k zmene postoja poškodenej, nakoľko napriek tvrdeniam, ktoré uvádzala v prvotnej fáze prípravného konania, po krátkej „prestávke“, počas ktorej malo dôjsť i k predmetným incidentom, znovu začala žiť s obvineným, čo zhodne potvrdila ona, obvinený i ďalší svedkovia majúci o tom vedomosť. Vzhľadom na túto skutočnosť možno dospieť k záveru, že poškodená nepociťovala konanie obvineného ako natoľko závažné, ako spočiatku deklarovala. Pritom objektom

prečinu, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný, je nedotknuteľnosť obydlia a domová sloboda, teda v podstate súkromie dotknutej osoby v jej obydľí, ktorého sa však poškodená fakticky práve vo vzťahu k obvinenému do veľkej miery vzdala po tom, ako s ním znovu začala žiť. V tomto kontexte vyznievajú prešetrované incidenty skôr ako prejavy nedoriešeného vzťahu, či možno dôsledky nerozhodného, ambivalentného postoja poškodenej k obvinenému, čo on riešil síce právom nedovoleným spôsobom, avšak konaním, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti prípadu nemožno vyhodnotiť ako trestný čin, či už s ohľadom na pohnútku, mieru zavinenia, jeho následky a – ako už bolo uvedené – všetky okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti. Pokiaľ ide o použitie tabletu v izbe poškodenej, obvineného zjavne zaujímali iba jeho spoločné fotky s poškodenou uložené v predmetnom zariadení.

V zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku (proti občianskemu spolunažívaniu) dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, po starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, som toho názoru, že v danej veci síce došlo k naplneniu formálnych znakov prečinu, pre ktorý je obvinený XXXXX trestne stíhaný, avšak absentuje materiálny znak, závažnosť činu, čo orgán činný v trestnom konaní nemôže opomenúť vzhľadom na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona. Z výsledkov skráteného vyšetrovania zároveň vyplynulo, že uvedený skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d)

zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Jana Gavalcová, PhD.
prokurátorka